

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117212319
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117212319.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a Mgr. Renáta Gavalcová, v právnej v žalobcov: 1/ Z. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. W., P. XX, 2/ T. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., V. XX, 3/ P. K., nar. XX.X.XXXX, bytom U., O. X, 4/ L. D., nar. XX.X.XXXX, bytom V. C. XXX, 5/ T. W., nar. X.X.XXXX, bytom V. C. XXX, 6/ I. G., nar. X.X.XXXX, bytom J. C. XXX, 7/ Q. P., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX, všetci zastúpení AK: JUDr. Adriena Vysudilová, so sídlom Trnava, Paulínska 15/A, proti žalovaným: 1/ Y. R., nar. XX.X.XXXX, bytom V. C. XXX, podnikajúci pod obchodným menom Y. R. - Ťeleziarstvo, Stavebniny, IČO: 33 217 661, s miestom podnikania V. C. XXX, 2/ Z. R., nar. X.X.XXXX, bytom V. C. XXX, obaja zastúpení AK: JUDr. Darina Kurňavová, so sídlom Trnava, Kapitulska 5/A, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 27C/43/2017-29 zo dňa 1. decembra 2017, taktó

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaným voči žalobcom n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zastavil konanie, žalobcom uložil zaplatiť žalovaným spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že žalobcovia 1/ až 7/ sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 4.5.2017 domáhali určenia, že sú vlastníckmi jednotlivých bytov A - F nachádzajúcich sa v bytovom dome č.s. XXX postavenom na parcele registra „C“ č. 298/2, k.ú. V. C.. Okresným súd výzvou zo dňa 19.10.2017 vyzval žalobcov na zaplataenie súdneho poplatku po výške 99,50 Eur (žalobcov 1/ a 2/ spoločne a žalobcov 3/ až 7/ každého samostatne) v lehote 10 dní od jej doručenia pod následkom zastavenia konania. Výzva bola doručená právnej zástupkyňi žalobcov dňa 20.10.2017. Žalobcovia súdny poplatok v určenej lehote nezaplatili. Právny zástupca žalovaných dňa 10.5.2017 nahliadol do spisu a predložil plnú moc na zastupovanie v konaní. Nakoľko žalobcovia nezaplatili súdny poplatok spolu s podaním žaloby a ani v súdom určenej lehote 10 dní od doručenia výzvy (ktorá márne uplynula dňa 30.10.2017), okresný súd konanie zastavil. Žalobcovia nezaplataením súdneho poplatku zavinili zastavenie konania, žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podali odvolanie žalobcovia prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a žiadali pokračovať v konaní. Argumentovali tým, že zastavenie konania zapríčinili žalovaní, ktorí až po nariadení neodkladného opatrenia dobrovoľne vydali nehnuteľnosti a ďalej na základe návrhu na urovanie, v ktorom sa žalobcovia snažili mimosúdne upraviť aj vlastníctvo, odpovedali žalovaní tak, že súhlasia. Z dôvodu právnej istoty až do zavkladovania dohody trvajú na pokračovaní v konaní. Preto nesúhlasia ani s priznaním náhrady trov konania, keďže návrh bol dôvodný. Súdny poplatok nezaplatili práve z dôvodu predpokladu mimosúdneho vyriešenia sporu.

3. Žalovaní odvolanie nepodali, k odvolaniu žalobcov sa písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho bolo dôvodné ho podľa § 387 CSP potvrdiť.

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, ak zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za žalobu a žalobcom uložil zaplatiť náhradu trov konania, s ohľadom na odvolacie argumenty odvolateľov.

6. Podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia doručili okresnému súdu dňa 4.5.2018 žalobu ktorou sa domáhali voči žalovaným určenia, že sú vlastníkami jednotlivých bytov A - F nachádzajúcich sa v bytovom dome č.s. XXX postavenom na parcele registra „C“ č. 298/2, k.ú. V. C..

8. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď výzvou zo dňa 19.10.2017 (doručenou právnej zástupkyňi žalobcov dňa 20.10.2017) boli žalobcovia 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne vyzvaní na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 99,50 Eur, žalobcovia 3/ až 7/ každý vo výške 99,50 Eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy (podľa položky 1b Sadzobníka súdnych poplatkov) a zároveň boli poučení podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Žalobcovia ani v odvolaní nerozporovali, že súdny poplatok nezaplatili.

9. S námietkou odvolateľov, že trvajú na pokračovaní v konaní do zavkladovania dohody (v rámci mimosúdneho vyriešenia veci) sa odvolací súd nestotožnil. S ohľadom na uvedené v odseku 8 jednoznačne vyplýva, že okresný súd vyzval žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu, pričom žalobcovia, čo vyplýva nielen z obsahu spisu ale aj z odvolania, súdny poplatok za žalobu nezaplatili (ani v lehote na podanie odvolania), pričom podľa odvolacieho súdu je úplne irelevantné, že dôvodom nezaplatenia súdneho poplatku žalobcami bol predpoklad mimosúdneho vyriešenia veci. Podstatné v danej veci je, že boli splnené podmienky ustanovenia § 10 ods. 1 citovaného v odseku 6 a okresný súd postupoval správne ako konanie zastavil.

10. Odvolací súd poukazuje na to, že dôvod pre nezastavenie konania by mohol byť len v tom prípade, ak by podľa § 10 ods. 2 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch bola žiadaná zo strany súdu taká poplatková povinnosť, ktorá by odporovala úprave zákona. O takýto prípad však v danej veci nešlo, preto z tohto dôvodu nebolo možné uznesenie súdu prvej inštancie v časti zastavenia konania zrušiť.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Citované ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie strany, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie

dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska. Preto ak žalobcovia nezaplatili súdny poplatok za žalobu, tak ako je tomu podľa obsahu spisu v tomto prípade, z procesného hľadiska platí, že žalobcovia zavinili, že konanie muselo byť zastavené, čo správne uzavrel aj okresný súd a to bez ohľadu na to, či išlo o dôvodne podanú žalobu. Na správnom závere okresného súdu nemení nič, že okresný súd opomenul poukázať na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP.

13. S ohľadom na uvedené odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcov za dôvodné, a preto uznesenie okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

14. V odvolacom konaní fakticky plne úspešným žalovaným vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade boli žalovaní v odvolacom konaní pasívni, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili, ani nevyčíslili a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

16. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyš podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli.

17. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd žalovaným voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že v záhlaví napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie došlo ku chybe v písaní, v časti uvedenia predmetu sporu a to uvedením, že predmetom sporu je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu však vyplýva, že predmetom sporu je žaloba žalobcov o určenie vlastníckeho práva, preto je nutné postupom podľa § 224 v spojení s § 234 CSP túto zrejmu nesprávnosť napraviť vydaním oprávneného uznesenia.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).